

Prípravka pre pôstny modlitebný týždeň na rok 2012

Spasenie pre človeka od počiatku

Prípravky k pôstnym zamysleniam na základe 1. Mojžišovej

1. deň – 1M 1,26-31 – Všetko pre človeka

Od samého začiatku všetko, čo robil Boh, bolo zamerané na človeka. Celkové usporiadanie univerza, stvorenie najrozmanitejších živočíchov, to všetko jasne ukazovalo na smer od chaosu k cieľa primeranému poriadku. Všetko pre dobro človeka. Boží plán bol, aby zem slúžila a prosperovala. K tomu mal prispievať aj človek a podľa Božieho vzoru si ju mal podmaniť. Tu sa mal Adam s Evou cítiť dobre. Ved' prečo nie? Po každom stvoriteľskom dni sa ako refrén opakuje: „*A Boh videl, že to bolo dobré*“.

Ale to bolo všetko len do času. Ľudská túžba po prospechu a po prosperite, dobré narušila. Dosiaľ to tak platí. Chamtivosť, prospechárstvo a egoizmus ničí rodiny, spoločnosť i cirkevné zbory. Kde by sme dávno zlomili palicu, Boh sa nevzdáva. Na nápravu stavia Kristov kríž. Pohľad naň, príchod k Nemu vracia človeka nielen do raja, ale dáva aj novú víziu. Stačí len dôvera. Len smerom k Ježišovi. Jemu veriť, dôverovať, na Neho spoliehať. Ak Boh už pri stvorení myslel na plnohodnotný život človeka, Kristus tú myšlienku len dokonale naplnil.

2. deň – 1M 3,1-7 – Aký hlas počúvaš?

Známy príbeh zo začiatku Biblie dáva odpoveď na otázku: Odkiaľ sa nabralo zlo, keď Boh stvoril všetko dobré? Zlo nie je nedorozumenie, či vývinová chyba. Má svoje korene, kde sami nedohliadneme. Zlo je opísané so svojou nebezpečnosťou, lebo je blízko nás. Nikto sa mu neubrání. Prichádza k nám, aj keď sa mu bránime. Prichádza tam, kde ho nechceme. Kde nemá mať miesto. Len ničí, trhá, ubližuje a škodí. Ak človek naslúcha hlasu pokušiteľa, škodí okoliu, ubližuje sám sebe.

Je dôležitejšie naslúchať inému hlasu. Nášmu svetu sa ozýva vnútorný hlas – nazývame ho hlas vnútra, či svedomie. Občas je dobré nechať sa ním riadiť. Hlavne, ak je ladený pozitívne. Ale i ten nás môže sklamať a priviesť naraz na scestie. Ale ako kresťania poznáme jeden hlas. Ten, ktorý nespôsobuje rozdelenie a bolesť. Hlas Božieho Syna, ktorý hovorí: „*Pod'ite ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie!*“ /Mt 11,28/ Ja sám som sňal ťarchu vašich hriechov a vyniesol ich na kríž. Vaše bremeno bude odteraz omnoho ľahšie!

3. deň – 1M 3,14-17 – Spása je Božím zámerom

V Édene prežíva človek radostné chvíle. Nie, nie je to o nič nerobení. Pracuje – stráži a obrába zem. Radosťou sú prví ľudia naplnení preto, lebo žili v súlade s ostatným stvorením a hlavne – so svojím Stvoriteľom. Hriech mnohé zmenil. Viditeľným i skrytým hriechom sa

mení spoločnosť, manželstvo, človek jednotlivec. Pán Boh sa skláňa k človeku aj po páde do hriechu. On nielen trestá, ale dáva aj možnosť záchranu. Prvým biblickým miestom, kde sa ozýva zaslúbenie spásy je 15. verš, kde sa hovorí o potomstve ženy: „**ono ti rozmliaždi hlavu a ty mu schvatneš päť.**“

Božie zaslúbenie ukazuje do budúcnosti. Potomok ženy bude mocnejší ako pokašiteľ. To nás odkazuje do Novej zmluvy. Cirkvi tu vidí obraz Ježiša Krista. Boh sa stal človekom, aby padnutého človeka opätovne povýšil. Sám sa však stane obeťou úskočnosti „hada“, aby nakoniec zničil jeho moc. Božím zámerom je spása človeka. Preto Boh v Ježišovi Kristovi zostupuje do prachu biedy a kráča cestou kríža. Vždy nanovo k nám zostupuje. Aby sme nemuseli večne zahynúť.

4. deň – 1M 9,12-16 – Pestrá Božia ponuka

Neraz zostaneme stáť v nemom úžase pri pohľade na veci okolo nás. Akým nádherným výtvorom sú kvety vytvorené silným mrazom na skle. Padajúce, jemne tvarované snehové vločky. Pavučina dokonale utkaná medzi stebkami trávy. Alebo pestrofarebná dúha. O dúhu a jej význam mali ľudia od dávna rozličné predstavy. Biblia ju dáva do spojitosti s potopou za čias Nóacha. Pripomína zmluvu, Boží záväzok, že pre hriech už nebude ničieť, trestať stvorenie. Práve farby dúhy poukazujú na milosť pre všetkých.

Pán Boh nám dáva pestrú ponuku. Rozličné formy, ako sa dať zachrániť pred ničiacimi vlnami hriechu. V cirkvi používame rozličné formy na oslovenie, povzbudenie viery u všetkých generácií. Od detskej besiedky, cez konfirmačné sústredenia, tábory, služby Božie, biblické hodiny, vyučovanie náboženstva, misijné programy. Formy môžu byť rozličné, ale jedno ich spája – cez ne sa prináša Božia milosť. Pripomína novú zmluvu, ktorú Pán Boh ponúka. Sedem dúhových farieb z Golgoty žiari ako znamenie novej zmluvy. Sedem posledných Ježišových slov z kríža, hovorí výraznou rečou o tejto zmluve. Pre ňu Pán Boh odpúšťa, prijíma, umožňuje nový začiatok. Môžeš slobodne žiť, pracovať, slúžiť. V tej farbe, ktorú Ti Pán Boh vybral /G 5,22-23; 1K 12,8-10/.

5. deň – 1M 12,1-4 – Boh hľadá poslušných

Pomerne často sa stretáme so skutočnosťou, že naši blízki, priatelia, kamaráti odchádzajú z domu. Na štúdiá, za prácou, spoznávať neznámy svet. Vždy je to ale slobodné rozhodnutie konkrétneho človeka. Aj Abrahám opúšťa svoj doterajší domov. Tiež ide dobrovoľne, ale na Boží pokyn. Prežíva bolesť lúčenia, stratu domova. Isté a materiálne hodnota mení za nové Božie dary. Bola k tomu potrebná veľká dávka odvahy /alebo to bol adrenalín?/ Kráča do neznámej krajiny, nepreskúmanej lokality. Posilňoval sa dôverou v Toho, ktorý mu zaslúbil novú vlasť a hojné potomstvo. A to je viera. Vzdať sa svojich opôr a spoľahnúť na Božie sľuby. Za vierou nasleduje poslušnosť.

Pán Boh aj dnes hľadá poslušných ľudí. Takých, ktorí nemyslia len na seba, ale odovzdaním sa Bohu, sa stávajú požehnaním pre svoje okolie. Pán Boh nechce štatistov, ale takých, ktorí sa odovzdávajú v službe iným. Nakoniec to isté urobil pre nás Boží Syn: „*vzal na seba podobu služobníka, podobný sa stal ľudom, a keď sa zjavil ako človek, ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži.*“ /F 2,7-8/

6. deň – 1M 22 1-18 – Poslušnosť prináša aj obeť

Poslušnosť je nedostatkový tovar. Zvlášť v dnešnej dobe, kedy sami chceme o všetkom rozhodovať. Chceme to byť my, ktorí hýbeme nitkami a ovládame dianie. V pomere k Pánu Bohu to ale neplatí. Kto sa priznáva k Bohu, ten musí vedieť, že z tohto vzťahu neplynú jednostranné výhody. Vznikajú pre nás aj povinnosti. Jednou z nich je aj obeť. Abrahám je typ človeka, ktorý všetko obetuje pre Hospodina. Akoby toho doteraz nebolo dosť, žiada to najvzácnejšie – jediného syna /so Sárrou/. Čo sa dialo v jeho srdci, nevieme. Bol odhodlaný túto veľkú obeť priniesť.

Pán Boh však pokračoval ďalej. Neuspokojil sa s baranom, ako v Abrahámovom prípade. Bola prinesená najväčšia obeť. Boží Syn zomiera za záchranu celého ľudstva. Splnilo sa, čo prorokoval Izaiáš: „*obetoval svoj život na smrť a počítaný bol s priestupníkmi, hoci on zniesol hriechy mnohých a zastúpil priestupníkov.*“ /53,12/ Táto veľká obeť je zdrojom Božieho požehnania. Aj nás zaväzuje prinášať obeť. Nemusíme Mu priniesť veľa. Stačí vlastne len jedno jediné. Svoje srdce. Kto Mu dá srdce, ten dáva všetko, lebo ostatné z toho vychádza.

prpravil Mgr. Lubomír Kordoš